

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Iar și iar dragostea Mea se face cuvânt peste cetatea cuvântului Meu și peste pământ. Sunt Păstorul Cel cu crucea, Iisus Hristos. E glasul Meu acest cuvânt. Grăiesc de deasupra, iar urechea și mâna celor ce-Mi slujesc aici sub slava cuvântului Meu peste pământ Mă așează în cartea Mea cea de azi pe vatra neamului român, unde Eu, Domnul, Mi-am gătit să-lasă și popas.

Pe aripi de heruvimi Mă port în văzduhul dintre pământ și cer, iar îngerii cei nevăzuți ai slavei venirii Mele Îmi acopăr trupul și mersul și statul de vorbă cu cei de pe pământ, și e mare strălucirea venirii Mele din vremea aceasta grea a fărădelegii care se tot înmulțește, tot crește, tot dă să acopere mintea și vederea omului cu întunericul ei cel străin de tot de Dumnezeu pentru om.

Mă aplec până la puterea cea mică a omului, după cum poate el să Mă țină, căci slava Mea și strălucirea ei sunt mari de tot, și iată, Îmi las auzit mersul și foșnetul și glasul. Pe vânt subțirel se poartă glasul Meu până ajung cu cuvântul în carte, și ca să fiu așezat apoi pe cale ca să-i hrănesc din gura Mea pe cei ce Mi-au aflat venirea și cuvântul și dragostea Mea, cu care-l conduc pe om la Tatăl Meu, la dragostea de Dumnezeu, o, și am un popor cu care stau la masă de cuvânt ca să-l cresc pe el cu cele din cer, o, și am o cetate ridicată spre cer la cuvântul Meu cel pentru ființa ei văzută, și tot zidesc la ea pic cu pic, după puterea omească a vremii de azi, căci vremea este grea, o, și am fii credincioși și statornici în cetate și îi strâng mereu la sânul Meu și-Mi așez glasul și cuvântul în carte, și pe cale apoi, și trebuie să meargă cuvântul Meu de la margini la margini, precum este scris în Scripturi despre înaintea-venirii Mele, ca apoi să vin și să dau în părți lepădarea de credință, care a sosit să-Mi stea împotriva, precum este scris, să-Mi arăt adevărul că Eu sunt Fiul Tatălui Dumnezeu și sunt Fiul Omului și sunt trimisul Cel din cer după om, și apoi să-și ia pedeapsa potrivitnicul lui Dumnezeu, omul antichrist și toată țesătura lui satanică și să-și sfârșească lucrarea sub strălucirea care vine cu Mine, și în fața căreia nu poate întunericul, nu mai poate minciuna și lucrarea ei, fărădelegea și slujitorii ei, duhurile rele ale văzduhului și ale adâncului, iar Eu, Domnul, să-l pot învăța pe om că este Dumnezeu, Care iubește, Care iartă, Care este, și apoi să-i cer inima, iar el să Mi-o dea.

O, pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și vouă, fii ai poporului Meu cel hrănit cu acest dulce cuvânt de dragoste din cer! O, pace vouă în zi de praznic sfânt, praznicul sfintei cruci, crucea pe care am primit-o ca locaș al Meu, al trupului Meu respins acum două mii de ani de mai-marii vremii din Ierusalim, care s-au înspăimântat de tot, văzând slava Mea, cu care lucrăm din loc în loc peste pământ ca să Mă dovedesc Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, dar ei n-au voit să Mă primească, o, și M-au bătut în cuie pe cruce, pe altarul cel mai sfânt, și pe care l-am pus temelie a bisericii Mele, putere de nebiruit pentru fiii lui Dumnezeu.

Când trupul omului se înființează pic cu pic în pântecul care îl va naște, mai întâi Eu, Domnul, înființez inima și locașul cel din ea, crucea, altarul pe care Eu îl așez în om ca să stau înăuntrul lui. Și spun aceasta ca să știe tot omul că este fur și pune stăpânire pe ceea ce el nu face, nu poate, nu a făcut, căci a făcut Dumnezeu pentru fiecare om, ca să nu aibă cineva a spune că nu știe de acum încolo că e locul Meu din om inima omului, iar omul se așează el, o, și așeză în el pe cine mai vrea el, iar Eu rămân fără casă în om și sunt dat afară.

O, fiilor, voiesc să stau înăuntrul inimii omului, dar nu Mă ia omul în casă, că zice că e casa lui, iar Eu sunt disprețuit de om, și nu pricepe el această durere pe care Mi-o face.

Omul s-a pierdut, iar Eu l-am pierdut pe om, și lăcrimează Dumnezeu de șapte mii de ani după odihna Sa pierdută, căci omul avea să fie ziua Mea de odihnă.

Am stat cu mâinile întinse de îmbrățișare acum două mii de ani. Am stat pe cruce întins, și așa am rămas până la Tatăl, și am mulțumit Tatălui Meu că M-a ajutat ca să-L ascult pentru lucrarea salvării omului pierdut, și crucea este de atunci și până azi semnul îmbrățișării Mele, mâinile Mele întinse, cu care să-i îmbrățișez pe toți, și mai ales pe cei necăjiți și lipsiți de pâine, de hăinuțe, și să-i iau pe ei sub crucea Mea, căci cei ce se împodobesc cu haine moi sunt în casele bogate, când locul Meu este pe cruce, că acolo M-au pus să stau cei cu ranguri și cu haine moi. O, Eu am stat în sărăcie pe pământ, căci eram Dumnezeu și trebuia să stau smerit de tot, că nu altfel este Dumnezeu. O, și uită-te și tu la tine, omule de pe pământ, că tu stai mai mare ca Mine înaintea Mea și a toată facerea Mea și-ți faci case și ți le umpli cu multe și de toate, o, și nu sunt acestea decât cele sortite pieirii, iar pe Mine nu Mă poți strânge cu tine în casa ta, că Eu nu pot să stau în luxul tău, în câte-ți faci tu de la tine dorire, și iată, faci numai păcate, din capul tău faci, iar pe cele de la Mine nu poți să le faci dacă dragoste nu ai.

O, omule, ce mai înseamnă viața ta prin toate îndeletnicirile tale, când tu din mâna Mea, din Duhul Meu nu ieși să faci și să ai lucrare mântuitoare ca să lucreze Domnul cu tine și să nu fie despărțire între om și Dumnezeu?

Iată, plâng să Mă auzi, căci tu Mă ții departe, omule, departe de tine, căci nu Mă iubești cu inima și cu fapta ta. Izvor de plâns este cuvântul Meu, o, și cât aș vrea să se aprindă după Mine cel ce aude suspinul lacrimilor Mele, că merg plângând în urma omului, că înainte nu Mă lasă ca să-l călăuzesc.

O, omule, ți-ai strâns comori, iar ele te scot de la Dumnezeu, fiindcă ai inima la ele, la cele cu care tu nu rămâi, că ai strâns fără Mine, că Mie nu-Mi trebuie să-Mi strâng pe pământ, că Eu n-am nimic în lumea aceasta, dar tu ai, și ești din lume, o, și așa te pierzi de la Dumnezeu.

O, fii ai cuvântului Meu cel de azi, v-am luat pe voi sub învățătura Mea și v-am învățat să nu vă împodobiți casele și trupul și voințele voastre, căci v-am voit ai Mei, asemenea Mie să fiți voi ca să puteți fi ai Mei. O, câte v-am învățat pe voi în vremea acestor grei ani de când Mă cobor pe pământ cuvânt! Satana și lucrarea lui vă așează în față toate cele ce nu sunt de la Dumnezeu pentru voi, iar Eu rămân așteptând de la unii din voi să vreți ca Dumnezeu și să iubiți pe cele ce nu pier, să fiți blânzi și smeriți ca Mine și să fiți mulțumiți mereu, și părtași ai slavei Mele să rămâneți cu taina și cu fapta și cu dorințele, ca nu cumva să vă despărțiți de Dumnezeu pentru altfel de purtare și de îndeletnicire pentru viața cea vremelnică și să uitați că trebuie să vă împodobiți viața voastră cu Domnul, viața cea veșnică, fiilor, și iată, M-au părăsit rând pe rând dintre cei au auzit glasul Meu în toți acești ani de cuvânt.

O, copil hrănit din cer, te-am povățuit atâți de mulți ani și ți-am vorbit atât de mult și de cald! Și iată iar spun: Nu le mai lucra pe cele care te despart de Dumnezeu, și cu care tu te ascunzi apoi căci sunt de la diavol, și tot el te învață să te ascunzi cu ele spre paguba ta, o, și așa ai căzut, așa ți-a făcut diavolul vânt să cazi de la Dumnezeu spre el, și să plâng Eu acum de mila ta când te văd străin de viață sfântă și cu dor de cele pe care le-ai pierdut.

O, lucrați, fiilor hrăniți din gura Mea ca niște copii mici, în creștere. Lucrați-le pe cele care se pot arăta, ca să nu trebuiască să mințiți pentru cele ce le acoperiți, căci cele de la Dumnezeu sunt ele însele lumină, ies ele ca să stea în lumină și să se vadă, și iată, sfântă povață vă dau ca s-o lucrați pe calea voastră cu Dumnezeu, o, și cine te-ar mai învăța atâta de sfânt, popor hrănit din cer?

O, fiule creștin, am coborât și am spus să ți se dea de veste din partea Mea și ca să te întreb de când n-ai mai stat tu de vorbă cu Dumnezeu? O, stai de vorbă cu Domnul, stai mai

mult. Învață-te să vorbești mai mult cu Domnul despre tine, despre cele ale tale, de cele grele ție. Vorbește-I Domnului ca unui prieten bun și cald și milos, ca unui Părinte, ca unui Păstor blând. Spune-I Lui mereu despre tine, despre ale tale stări și întâmplări, despre durerile sufletești și trupești. Să știi că vei fi auzit. S-au rugat mulți în Israel în vremi de strâmtorare: David, Daniel, Isaia, și au fost ascultați și ajutați și au primit răspuns.

O, vorbești și voi cu Domnul pentru vremea cea de azi, pentru voi, pentru frați, pentru biruința Mea, fiilor. Așezați-vă să-Mi vorbești și să vă ascult. Așezați-vă să grațiți cu Domnul. Faceți rugăciunile începătoare și spuneți-vă apoi Domnului inima, nevoile, vremea și starea ei, cele prin care treceți, întâmplările grele, temerile voastre, tulburările care vă lovesc, greșelile pe care le faceți, fiilor, căci poate din pricina lor vin și vă apasă încercări, nedumeriri. Luați seama apoi, că dacă vă așezați în brațele Domnului cu toate ale voastre bune și rele, veți vedea numaidecât ușurare, senin pe sufletele, schimbare, pace, liniște, bunătate a inimii, nădejde, fiilor. O, rugați-vă Domnului pentru cei buni și pentru cei răi, iar Domnul va lucra și va milui de o parte și de alta, dacă vede că vă gândiți și la starea celorlalți, pentru care strigați pe Domnul, fie apropiați, fie vrăjmași, iar Domnul va înprospăta, va înțelepți, va lumina peste tot cu Duhul Său, o, fiilor.

Iată, spuneți așa: *Tată, Doamne, vino lângă mine, ia-mă lângă Tine mereu, căci sunt slab. Dă-mi de la Tine înțelepciune, dă-mi răbdarea Ta cea de pe cruce, dă-mi iubirea Ta s-o port și s-o lucrez, dă-mi să semăn cu Tine și să n-am din lumea aceasta, ci numai din Tine să-mi dai, ca nu cumva să mă pierd, să Te pierd, o, și ajută-mi credința care mă ține lângă Tine prin faptele ei, și ajută-mi iubirea mea cea pentru Tine ca să fac prin ea voia Ta și nu a mea. Amin.*

O, fiilor, fiți duiosi, fiți sfioși față de Dumnezeu și unii față de alții, ca să fiți frumoși cu iubirea și cu purtarea, căci cerul cel plin de voia Mea vă măsoară, fiilor. Vă vor ajuta păcatele pe care le-ați săvârșit, veți sta mai rușinați pentru purtare și gândire și grăire și veți scăpa de lucrarea trufiei, fiilor, și veți stărui apoi pentru zidire sfântă unul înaintea celuilalt și veți fi sfioși, vă veți rușina înaintea Domnului și vă veți îndrepta cu umilință, și va vedea aceasta Domnul și veți scăpa de pedeapsa păcatelor făcute și de a celor pe care le-ați tot putea lucra dacă n-ați avea inimă aplecată și minte trează și durută din pricina nevredniciei voastre, o, și iată cum vine să împliniți cuvântul Meu pentru cei ce voiesc să vină după Mine luându-și crucea și purtând-o pe ea pe urma Mea! O, Eu, Domnul, am suferit scuișări și rușine, batjocuri și răstignire apoi pentru salvarea voastră, iar dacă v-aș vedea tot distrați, tot râzând, M-aș umple de disprețul cel de la voi pentru suferința Mea de sub cruce și de pe cruce, pentru durerea Mea de atunci și de acum de la tot omul care uită de Dumnezeu, slujind diavolului.

O, fiilor, ce frumos vă păstoresc! Voiesc să semănați cu Mine în iubirea cea cu suferință pentru ea, căci pe pământ dacă nu porți cruce pierzi slava vieții veșnice. Pierd cerul cei ce nu poartă cruce pe pământ, iar crucea înseamnă iubirea și suferința ei, înseamnă răbdare, smerenie, înseamnă disprețul și ura cea din jur a lui satana, a celor fără de cruce pe cale, căci lumea îi iubește și îi laudă numai pe cei care nu au cruce și viață cu Domnul și ca Domnul și cu multă smerenie trăită pe pământ, cu sarcina cea care îl strânge pe om lângă Dumnezeu, că iată, cine are câte ceva pe pământ nu Mă mai iubește, nu Mă mai are pe Mine fiindcă are ce face, are altceva, iar grija să nu se despartă de Mine și de slava Mea n-o mai poate purta, o, și fără dragostea cea pentru Mine își pierde omul mintea cea din cer, își pierde locul în care Eu voiesc să stau cu el și să-i fiu Dumnezeu și Stăpân, căci locașurile cele zidite pentru rugăciune și împodobite lumește, o, nu sunt pentru Mine, nu sunt pentru creștinii Mei cei vii, căci creștinii nu așa au început lucrarea bisericii lui Hristos, o, că erau smeriți de tot, erau tainici, trăgeau cu lepădarea de slavă, se adunau în părtășie cu Dumnezeu și uitau de trup, de cele pentru trup, căci iubeau mult și iubeau ca Maria, sora lui Marta, și stăteau cu cele smerite și tot așa și stăruiau, o, că nici Mie nu Mi-a plăcut să poposesc în temple și să

intru în palate și în bogății pământești, și Mi-a plăcut în mijlocul facerii lui Dumnezeu, casa omului, casa Mea, o, și iată ce face omul și unde dă el să-L caute pe Dumnezeu, în vreme ce Eu, Domnul, îl caut și îl aștept să Mă găsească acolo unde Eu pot să locuiesc, căci M-a întreat un ucenic: «Doamne, unde locuiești?», și i-am răspuns: «Vino și vezi!», așa i-am spus, «căci vulpile au vizuine, păsările au cuiburi, câinii au ungherul lor, dar Fiul Omului nu are unde să-și plece capul», așa am spus.

Fiilor, fiilor, pentru purtarea crucii trebuie să vorbiți mult cu Dumnezeu, mult și mereu, căci altfel omul nu este în Dumnezeu cu locașul său, și nu este Domnul în om cu statul Său la cârma vieții lui. Cine vorbește mult cu Dumnezeu, acela știe să vorbească frumos și cu cei din jur, știe cum să se poarte, că are de la Dumnezeu purtarea cea frumoasă, are, fiilor, căci cum te porți cu Dumnezeu așa te porți și cu omul, și cum te porți cu omul așa te porți și cu Dumnezeu, aceasta îți este purtarea, o, și nu știe aceasta, nu știe să lucreze așa ca să fie ade-vărat omul.

O, fiilor, învățați să stați în Dumnezeu și faceți-I Domnului iesle în voi, căci Lui Îi place întru cele smerite, Îi place umilința, Îi place cu cei umiliți ca și El.

Cu purtare îngerească vă învăț să vă purtați, ca să aveți parte de îngeri, fiilor, și apoi să întărim hotarele cu numele îngerilor lui Dumnezeu și cu puterea crucii.

Acum Îmi desfac brațele ca pe cruce și vă cuprind întru dragostea Mea, întru mila Mea de voi, căci sunteți pe pământ, fiilor. O, iubiți să ascultați de cuvântul Meu ca să fiți poporul Meu!

Mă bucur cu voi aici în sărbători, fiilor. Am casă la voi și cu voi, am unde să vin, am de unde să Mă duc și unde să Mă întorc și să lucrez prin cuvânt.

Pe toți vă cuprind și vă strâng cu dor la pieptul Meu. Tot ce faceți voi aici e mângâierea voastră pentru cei din cer, și sunteți și veți fi mângâiați, fiilor.

Mângâiere vă dau, pe Duhul Sfânt Mângâietorul lucrând la voi și cu voi, iar voi sunteți fiii mângâierii, locașul mângâierii sunteți voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27-09-2021